

[Pla Gjellerup]

men at det bliver gjort på en sådan måde, at man sikrer borgerne en optimal retssikkerhed.

Når det er vigtigt at give kommunerne selvbestemmelsesret i dette spørgsmål, skyldes det, at lovgivningen i dag faktisk kun rummer mulighed for, at man alene tager hensyn til de boligsociale forhold. Men sådan som udviklingen sker i det danske samfund, er det ret væsentligt at skabe et instrument for kommunerne til også at inddrage erhvervsudøvelse og erhvervsudvikling, så kommunen i sin planlægning og sin anvendelse af instrumentet kan få en afbalancering mellem løsningen af de boligsociale forhold og de formål og ønsker, man har i forhold til erhvervsudviklingen.

Når man ser lidt dybere i teksten og i bemærkningerne, vil man kunne se, at kommunerne selv kan vælge sig helt ud af reglerne og sige: Vi giver fuldstændig frit løb; der er, set med vores øjne, ikke noget problem i vores område, vi har boliger nok. Nogle steder ved vi jo at man desværre endda har boliger i overskud, som man gerne vil have bliver lejet ud.

Men de uklarheder, der måtte være, tror jeg bliver afklaret under udvalgsarbejdet, og jeg tror også, at vi får en bedre belysning, når vi drøfter i Boligudvalget, hvad det så er, kommunerne får ret til, og hvordan borgernes retsstilling bliver. Jeg kan tolke ordførerne derhen, at der er interesse for at se på det netop for at skabe denne klarhed.

Så er der et par ordførere, der fortjener et par bemærkninger, og »fortjener« er ikke særlig positivt ment. Hr. Kim Behnke – ja, nok er han fredagsordfører, men selv en fredagsordfører bør vide, at dette lovforslag lige så vel som den gældende lovgivning omfatter både lejeboliger og ejerboliger. Så hr. Kim Behnke: Lad være med at købe boliger rundt i hele landet og tro, at de kan stå tomme! Det kan de ikke i dag efter lovgivningen. Det bliver betydelig klarere i den nye lovgivning; på det punkt kan vi da i hvert fald få understreget, at det bliver klarere.

Et andet punkt, som hr. Kim Behnke var inde på – og det er noget, der sådan er lidt en myte her i folketings salen, at bare det bliver sagt tilstrækkelig mange gange, er det en sandhed – det er det dér med, at lov om midlertidig regulering af boligforholdene er over 50 år gammel; det er den altså ikke, men det lyder meget morsomt. Den er gammel, men den er

absolut ikke over 50 år gammel. Den er, så vidt jeg husker, fra engang i 1970'erne. Men det er blevet sagt så mange gange her, at det er, som om det er en sandhed.

Jeg skal takke for den forholdsvis åbne og positive modtagelse, der har været af lovforslaget, når der henses til, at man gerne vil skabe klarhed, for jeg er nemlig overbevist om, at vi vitterlig kan få skabt denne klarhed under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Ophævelse af markedsføringsforbud).

Af Michael Kock (FP) m.fl.
(Fremsat 7/11 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):**

Fremskridtspartiet foreslår i sit lovforslag en ændring af markedsføringsloven, hvorefter forbudsbestemmelser om tilgift, rabatmærker, præmiekonkurrencer og rentefri konto ophæves.

Det kan ikke overraske, at jeg og dermed regeringen i princippet er positive over for forslaget, fordi forslaget stort set svarer til en del af det forslag til ændring af markedsføringsloven, som regeringen fremsatte i januar 1990. De tilsvarende bestemmelser i regeringens forslag udgik som bekendt i forbindelse med behandlingen af lovforslaget i Folketinget, da det